

การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง
The human rights violations that affect stability

การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

จัดทำโดย พลอากาศโท พงศธร ไชยเสน
รหัส ๕๘๐๓๑๙

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการอบรม
หลักสูตรหลักนิติธรรมเพื่อประชาธิปไตย รุ่นที่ ๓
สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ

ลิขสิทธิ์ของสำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ
การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

ชื่อผู้เขียน พลอากาศโท พงศธร ไชยเสน

บทคัดย่อ

ปัจจุบันรัฐบาลทุกประเทศต้องรับมือกับคำถามที่ตอบได้ยากที่ว่านโยบายและวิธีปฏิบัติใดที่เหมาะสมต่อการตอบสนองความกังวลในเรื่องความมั่นคงแห่งชาติที่ถูกต้องตามกฎหมายและการหาจุดสมดุลระหว่างการเคารพสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพขั้นพื้นฐานกับการรับรองความปลอดภัยของประชาชน ในช่วงปีที่ผ่านมา รัฐบาลหลายประเทศได้ใช้การตีความอย่างกว้าง ๆ เกี่ยวกับการก่อการร้ายและอำนาจสั่งการในภาวะฉุกเฉิน เป็นหลักสำคัญในการจำกัดสิทธิของผู้ถูกคุมขังและการลิดรอนสิทธิขั้นพื้นฐานอื่น ๆ รวมทั้งการได้รับความคุ้มครองตามกฎหมายด้านมนุษยธรรม ปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้กลายเป็นปัญหาที่ไร้พรมแดน และหลายกรณีเกี่ยวพันกันจนไม่อาจแยกจากกันได้ การแก้ไขปัญหาเฉพาะปัญหาภายในประเทศ จึงไม่ประสบความสำเร็จและไม่สามารถกระทำได้โดยประเทศใดตามลำพัง หากจำเป็นต้องร่วมมือกันในระดับระหว่างประเทศ และในทุกภาคของสังคมไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน หรือองค์กรเอกชน รวมทั้งการมีส่วนร่วมของประชาชนไทยได้ให้ความร่วมมือแก่นานาชาติในด้านการพัฒนาสังคม โดยเฉพาะปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนภายในประเทศให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลซึ่งเป็นที่ยอมรับ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองและส่งเสริมสิทธิและเสรีภาพขั้นพื้นฐานของมนุษย์

การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

ความหมายของสิทธิมนุษยชน

สิทธิมนุษยชน (Human Rights) หมายความถึง สิทธิความเป็นมนุษย์หรือสิทธิในความเป็นคน อันเป็นสิทธิตามธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่เกิดมา สิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิที่ไม่สามารถโอนให้แก่กันได้และไม่มีบุคคล องค์กร หรือแม้แตรัฐ สามารถล่วงละเมิดความเป็นมนุษย์นี้ได้ สิทธิในความเป็นมนุษย์นี้เป็นของคนทุกคน ไม่เลือกว่าจะมีเชื้อชาติ แหล่งกำเนิด เพศ อายุ สีผิว ที่แตกต่างกัน หรือจะยากดีมีจน หรือเป็นคนพิการ สิทธิมนุษยชนนั้น ไม่มีพรมแดน การกระทำใดที่มนุษย์กระทำต่อกันอย่างหยาบเกียรติและละเมิดศักดิ์ศรีของความเป็นคน ไม่ว่าจะเกิดแก่มนุษย์ที่ประเทศใด และไม่ว่าผู้กระทำการละเมิดจะเป็นบุคคล กลุ่มบุคคล หรือรัฐใดรัฐหนึ่งก็ตาม ถือเป็น การละเมิดสิทธิมนุษยชน

สิทธิมนุษยชนเป็นพื้นฐานสำคัญของมนุษย์ที่จะอยู่ร่วมกันในสังคม จากปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights หรือ UDHR) ข้อ ๑ ที่ระบุไว้ว่า “บุคคลชอบที่จะมีสิทธิและเสรีภาพ ประดามีที่ระบุไว้ในปฏิญญานี้ ทั้งนี้โดยไม่มีการจำแนกความแตกต่างในเรื่องใด ๆ เช่น เชื้อชาติ สีผิว เพศ ภาษา ศาสนา ความเห็นทางการเมือง หรือทางอื่นใด ชาติหรือสังคมอันเป็นที่มาเดิม ทร์พัยสิน กำเนิด หรือสถานะอื่นใด นอกจากนี้การจำแนกข้อแตกต่างโดยอาศัยมูลฐานแห่งสถานะทางการเมืองทางตุลาณาหรือทางเรื่องระหว่าง ประเทศของประเทศหรือดินแดนซึ่งบุคคลสังกัดจะทำมิได้ ทั้งนี้ไม่ว่าดินแดนดังกล่าวจะเป็นเอกราชอยู่ใน ความพิทักษ์ มิได้ปกครองตนเองหรืออยู่ภายใต้การจำกัดแห่งอธิปไตยอื่นใด สิทธิมนุษยชนเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ที่มนุษย์ทุกคนได้รับอย่างเสมอภาคกันเพื่อให้สามารถดำรงชีวิตได้อย่างสันติสุข มีศักดิ์ศรี มีเสรีภาพ มีเมตริจิต และ มีความเมตตาต่อกัน โดยไม่คำนึงถึงความแตกต่างในเรื่องเชื้อชาติ สีผิว เพศ อายุ ภาษา ศาสนา สถานภาพทางกาย หรือสุขภาพทุกคนในฐานะเป็นมนุษย์ มีสิทธิในการดำรงชีวิตอยู่ในส่วนบุคคลและสิทธิในการอยู่ร่วมกันในสังคมสิทธิ ในความเป็นมนุษย์นั้น มีทั้งสิทธิตามกฎหมายและสิทธิที่มีอยู่โดยไม่ขึ้นอยู่กับบทบัญญัติของกฎหมาย แต่เป็นสิทธิ ที่เกิดจากมาตรฐานเพื่อความถูกต้อง ความเป็นธรรม หรือความยุติธรรม แต่เดิมสิทธิมนุษยชนจะกล่าวถึงในชื่ออื่น เช่น สิทธิในธรรม สิทธิในธรรมชาติ เป็นต้น

พัฒนาการสิทธิมนุษยชนมีมาตั้งแต่สมัยกรีกโบราณจนถึงปัจจุบัน โดยในสมัยโบราณมนุษย์แต่ละ เชื้อชาติต่างเผ่าพันธุ์จะได้รับสิทธิในการใช้ชีวิตความเป็นอยู่แตกต่างกันอย่างมากแบ่งแยกระหว่างนายกับทาส วรณะสูงกับต่ำ ประชาชาติที่เจริญก้าวหน้ากับชาวป่า จนถึงปัจจุบันมนุษย์มีการพัฒนาหลักสิทธิมนุษยชนอย่างจริงจัง แพร่หลาย จึงมีความเข้าใจเรื่องสิทธิมนุษยชนมากขึ้นว่าเป็นสิทธิของมนุษย์ทุกคนบนโลกที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิดและ เป็นสากล ไม่แบ่งแยกเชื้อชาติ ประชาชาติ ประเทศ เพศ ผิวพรรณ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม สติ ปัญญา ความสามารถ ฐานะทางเศรษฐกิจที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีศักดิ์ศรี มีอิสระ เสรีภาพ เสมอภาค มีชีวิตที่ดี มีสิทธิแสวงหาวัตถุปัจจัย มาดำรงชีพ ได้รับการยอมรับจากสังคมและการปฏิบัติจากรัฐอย่างเหมาะสมนับตั้งแต่ปี พ.ศ.๒๕๓๕ เป็นต้นมา

การเคลื่อนไหวปกป้อง คุ้มครองและเผยแพร่แนวคิดสิทธิมนุษยชนค่อย ๆ ขยายตัวมากขึ้นจนถึงในปี พ.ศ.๒๕๔๐ จึงเกิดรัฐธรรมนูญที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางและยังมีบทบัญญัติว่าด้วยสิทธิมนุษยชนอย่างเด่นชัด รวมไปถึงการก่อให้เกิดคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วย ความหมายของสิทธิมนุษยชน หรือ Human Rights คือ สิทธิความเป็นมนุษย์หรือสิทธิในความเป็นคนเป็นของทุกคนไม่ว่าจะมีเชื้อชาติ แหล่งกำเนิด เพศ อายุ สีผิว ความคิดเห็นที่แตกต่างกัน หรือจะยากดีมีจน ซึ่งเป็นสิทธิตามธรรมชาติของมนุษย์ทุกคนที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด สิทธิมนุษยชน จึงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถถ่ายโอนให้แก่กันได้และไร้ซึ่งพรมแดน ดังนั้นจึงไม่มีบุคคล องค์กร หรือแม้แตรัฐที่จะมาล่วง ละเมิดความเป็นมนุษย์ได้ นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่เป็นที่ทำให้เรามีชีวิตอยู่รอดนอกจากปัจจัยสี่ที่ได้แก่ อาหาร เสื้อผ้า

ยารักษาโรค และที่อยู่อาศัยแล้ว คือ การศึกษา การมีงานทำ การไม่ถูกทรมาน และได้รับความเป็นธรรมเมื่อถูกกล่าวหาว่าทำผิดกฎหมาย เราเรียกว่า สิ่งจำเป็นสำหรับมนุษย์ทุกคนที่ต้องได้รับในฐานะที่เป็นมนุษย์ซึ่งจะทำให้มนุษย์อยู่รอดและสามารถพัฒนาตนเองได้ว่าเป็น “สิทธิมนุษยชน” ซึ่งเป็นสิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิดและอยู่เหนือกฎหมายและอำนาจใด ๆ ของรัฐทุกรัฐ สิทธิเหล่านี้ได้แก่ สิทธิในชีวิตห้ามฆ่าหรือทำร้ายต่อชีวิต ห้ามการค้ามนุษย์ ห้ามทรมานอย่างโหดร้าย คนทุกคนมีสิทธิในความเชื่อ มโนธรรม หรือลัทธิทางศาสนา มีเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นและแสดงออก สิทธิมนุษยชนเหล่านี้ไม่ต้องมีกฎหมายมารองรับ สิทธิเหล่านี้ก็ดำรงอยู่ เช่น แม้ไม่มีกฎหมายบัญญัติว่าการฆ่าคนเป็นความผิดกฎหมาย แต่คนทุกคนสำนึกรู้ได้เองว่า การฆ่าคนนั้นเป็นสิ่งต้องห้าม เป็นบาปในศาสนา หรือการที่คนในชาติไม่ได้รับอาหารที่เพียงพอแก่การยังชีพซึ่งไม่ถือว่าใครทำผิดกฎหมายแต่เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่รัฐบาลมีหน้าที่ต้องจัดการให้ คนในชาติได้รับอาหารอย่างเพียงพอแก่การมีชีวิตรอด นอกจากนี้สิทธิมนุษยชนต้องได้รับรับรองในรูปแบบของกฎหมายหรือต้องได้รับการคุ้มครองโดยรัฐบาล ได้แก่ ได้รับสัญชาติ การมีงานทำ การได้รับความคุ้มครองแรงงาน ความเสมอภาคของหญิงชาย สิทธิของเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ คนพิการ การได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน การประกันการว่างงาน การได้รับบริการสาธารณสุข การสามารถแสดงออกทางด้านวัฒนธรรมอย่างอิสระ สามารถได้รับความเพลิดเพลินจากศิลปวัฒนธรรมในกลุ่มของตน เป็นต้น สิทธิมนุษยชนเหล่านี้ต้องเขียนรับรองไว้ในกฎหมายหรือรัฐธรรมนูญหรือแนวนโยบายพื้นฐานของรัฐของแต่ละประเทศเพื่อเป็นหลักประกันว่าคนทุกคนที่อยู่ในรัฐนั้นจะได้รับความคุ้มครองชีวิตความเป็นอยู่ให้มีความเหมาะสมแก่ความเป็นมนุษย์ ซึ่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๒ ได้นิยามความหมายสิทธิมนุษยชนไว้ว่า คือ ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิเสรีภาพความเสมอภาคของบุคคลที่ได้รับการรับรอง หรือคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย หรือตามกฎหมายไทย หรือตามสนธิสัญญาที่ประเทศไทยมีพันธกรณีที่ต้องปฏิบัติตามสิทธิมนุษยชนที่ได้รับการรับรองทั่วโลก ว่าเป็นมาตรฐานขั้นต่ำของการปฏิบัติต่อมนุษย์นั้น หลักการพื้นฐานของสิทธิมนุษยชน ๖ ประการ ได้แก่

๑. ทุกคนมีศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (Human Dignity) เป็นสิทธิติดตัวทุกคนตามธรรมชาติตั้งแต่เกิด (National Rights)

๒. คนทุกคนมีความเสมอภาคและห้ามการเลือกปฏิบัติ (Equality and non-discrimination)

๓. สิทธิมนุษยชนเป็นของคนทุกคนโดยไม่เลือกเชื้อชาติ ศาสนา เพศ อายุ อาชีพ สถานะทางเศรษฐกิจ หรือสังคม สุขภาพ และความคิดเห็นด้านต่าง ๆ (Universality)

- ๓ -

๔. สิทธิมนุษยชนเป็นองค์รวมแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ได้และพึ่งพิงกัน (Indivisibility & Interdependently)

๕. การมีส่วนร่วมและการเป็นส่วนหนึ่งของสิทธินั้น (Participation & Inclusion) หมายความว่า ประชาชนแต่ละคนหรือกลุ่มประชาชนหรือประชาสังคมย่อมมีส่วนร่วมอย่างแข็งขันในการเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากสิทธิพลเมืองและการเมือง และสิทธิทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

๖. ตรวจสอบได้และใช้หลักนิติธรรม (Accountability & the Rule of Law)

นอกจากนั้นการจะเข้าใจความหมายของสิทธิมนุษยชนให้อย่างถ่องแท้ นั้น จำเป็นต้องเข้าใจหลักการต่าง ๆ ที่ถือเป็นองค์รวมของสิทธิมนุษยชนด้วย คือ

๑. สิทธิ (Rights)

ซึ่งเป็นสิ่งที่ติดตัวมนุษย์ทุกคนตามธรรมชาติที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ซึ่งไม่มีใครล่วงละเมิดได้ ทุกคนมีสิทธิมีชีวิตที่จะอยู่รอด อยู่อย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ แม้กฎหมายยังไม่รองรับแต่สิทธิก็ยังมีอยู่

๒. เสรีภาพ (Freedom)

คือการที่มนุษย์สามารถทำอะไรก็ได้ภายใต้ขอบเขตของศีลธรรมอันดีงาม โดยไม่เปิดเผยเป็นสังคม หรือไม่ล่วงล้ำสิทธิของบุคคลอื่นหรือส่วนรวม ซึ่งคำว่าสิทธิและเสรีภาพมักจะอยู่รวมกันดังปรากฏในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนของสหประชาชาติ เพื่อแสดงออกทางความคิดและการปฏิบัติตนในสังคมหรือสิทธิและเสรีภาพในการเลือกคู่ครองและสร้างครอบครัว เป็นต้น

๓. ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ (Human Dignity)

เป็นคำอธิบายความหมายของสิทธิของมนุษย์ชนในแง่ของการให้คุณค่าแก่ความเป็นคนว่าทุกคนมีคุณค่าเท่าเทียมกัน ซึ่งเป็นหลักการสำคัญของสิทธิมนุษยชนที่กำหนดสิทธิมาตั้งแต่กำเนิดใครจะละเมิดไม่ได้และไม่สามารถถ่ายโอนให้แก่กันได้ ซึ่งรวมไปถึงสิทธิในการมีชีวิตและความมั่นคงในการมีชีวิตอยู่ เพราะคนทุกคนที่เกิดมาบนโลกมีศักดิ์ศรีของการเป็นมนุษย์ ดังนั้นการปฏิบัติต่อกันของผู้คนในสังคมจึงต้องเคารพความเป็นมนุษย์ ห้ามทำร้ายร่างกายหรือทรมาณอย่างโหดร้าย ตลอดจนการกระทำใด ๆ ที่ถือเป็นการเหยียดหยามความเป็นมนุษย์ ซึ่งศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ได้รับการรับรองอยู่ในปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน กติการะหว่างประเทศอนุสัญญา และปฏิญญาระหว่างประเทศหลายฉบับ สังคมในปัจจุบันมักจะละเลยศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์เพราะมีการให้คุณค่าของคนต่างกันตามสถานภาพทางสังคมของคนแต่ละคน เช่น กำนัน นายทหาร ภารโรง นายกรัฐมนตรี ซึ่งสถานภาพเหล่านั้นไม่ใช่ตัวชี้วัดว่ามนุษย์หรือคนคนนั้นมีศักดิ์ศรีของมนุษย์หรือไม่ แต่ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์คือการให้คุณค่าความเป็นคนตามธรรมชาติไม่ว่าจะเกิดมาเป็นผู้ชาย ผู้หญิง กระเทย คนพิการ ปัญญาอ่อนหรือยากจน ต้องถือว่าทุกคนมีคุณค่าเท่ากันต้องปฏิบัติต่อกันเยี่ยงมนุษย์อย่างเสมอหน้ากัน เพราะถือเป็นการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ด้วยกัน

- ๔ -

๔. ความเสมอภาคและการเลือกปฏิบัติ (Equality and Discrimination)

เป็นการวัดว่าสังคมหนึ่งสังคมใดมีการละเมิดหรือเคารพสิทธิมนุษยชนก็คือ การดูว่าสังคมนั้นมีการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์หรือไม่ ตัวชี้วัดของการเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ก็คือความเสมอภาคหรือการปฏิบัติต่อกันทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน หากมีการปฏิบัติต่อมนุษย์โดยไม่เท่าเทียมกันเราเรียกว่า การเลือกปฏิบัติ ความเสมอภาคหรือความเท่าเทียมกันมิใช่แปลว่าคนทุกคนต้องได้รับเท่ากัน แต่หมายความว่าในสถานการณ์ที่เหมือนกันจะต้องปฏิบัติต่อกันด้วยหลักการเดียวกัน เช่น การประกาศรับนักเรียนเข้าเรียนประถมศึกษาในโรงเรียนของรัฐนั้น ต้องเป็นการประกาศแก่บุคคลทั่วไปที่มีบุตรอายุครบตามเกณฑ์ที่กำหนด เช่น เด็กทุกคนที่อายุครบ ๗ ปี มีสิทธิสมัครสอบเข้าเรียนชั้น ป.๑ เป็นต้น โรงเรียนจะประกาศว่าโรงเรียนจะรับเด็กที่พ่อแม่มีอุปการคุณเข้าโรงเรียน โดยเด็กไม่ต้องสอบเข้าเหมือนเด็กคนอื่นไม่ได้ หากโรงเรียนประกาศในลักษณะเช่นนี้เท่ากับเป็นการใช้หลักเกณฑ์ที่ต่างกันต่อการปฏิบัติในสถานการณ์ที่เหมือนกันถือเป็นการเลือกปฏิบัติ ส่วนที่กล่าวมาว่าความเท่าเทียมกันหรือเสมอภาคกันนั้น ไม่ได้แปลว่าคนทุกคนต้องได้รับเท่ากัน แต่หมายความว่าในสถานการณ์เดียวกันอาจมีการได้รับการปฏิบัติที่แตกต่างกันได้ เพราะข้อจำกัดหรือความจำเป็นของบุคคลนั้น ซึ่งไม่ถือว่าการไม่เสมอภาคหรือเป็นการเลือกปฏิบัติ เช่น รัฐบาลประกาศว่าคนทุกคนที่มีรายได้จะต้องเสียภาษีให้แก่รัฐเท่ากันทุกคน โดยไม่ต้องคำนึงว่าใครจะมีรายได้มากน้อยเท่าใด โดยรัฐบาลประกาศว่าคนทุกคนที่มีรายได้จะต้องเสียภาษีให้แก่รัฐเท่ากันทุกคน โดยไม่ต้องคำนึงว่าใครจะมีรายได้มากน้อยเท่าใด โดยรัฐจะอ้างว่านี่คือการใช้เกณฑ์เดียวกัน ปฏิบัติต่อกันทุกคนเสมอหน้ากันหรือรัฐจะออกกฎหมายให้คนทุกคนอยู่บ้านการเคหะที่รัฐจัดหาไว้ให้ เพื่อแสดงว่าคนทุกคนต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเสมอหน้ากันย่อมไม่ใช่การอธิบายหลักของความเสมอภาค เพราะในความเป็นจริงการเสียภาษี

ให้แก่รัฐตามกำลังแห่งรายได้ของบุคคลนั้น ย่อมเกิดความเป็นธรรมแก่ผู้มีรายได้ทุกคนมิใช่ให้คนที่มิรายได้น้อยต้องเสียภาษีเท่าคนที่มิรายได้มากหรือกลุ่ม ๒ กลุ่ม โดยนำข้อเท็จจริงทั้งมาเปรียบเทียบกัน โดยยึดถือสาระสำคัญของเรื่องนั้น ๆ เป็นจุดโยงในการเปรียบเทียบ ซึ่งอะไรถือเป็นสาระสำคัญของเรื่องหรือกรณีนั้น ๆ ต้องพิจารณาเป็นกรณีไปเพราะความเหมือนหรือแตกต่างกันในสาระสำคัญของกรณีนั้นจะเกี่ยวพันถึงความสามารถที่จะต้องปฏิบัติให้แตกต่างหรือเหมือนกัน เช่น กรณีการเสียภาษีให้แก่รัฐดังกล่าวข้างต้น สาระสำคัญของกรณีนี้ คือ รายได้ของแต่ละบุคคลไม่เท่ากัน จึงต้องเสียภาษีตามสัดส่วนของรายได้ที่ตนได้รับ จึงเกิดความเป็นธรรม เสมอภาคกัน ไม่ถือเป็นการเลือกปฏิบัติหรือในกรณีคนพิการที่รัฐต้องมีบริการเป็นพิเศษ เพื่อให้คนพิการสามารถได้รับบริการง่ายขึ้นนั้น ไม่ถือว่ารัฐเลือกปฏิบัติต่อคนปกติเพราะสาระสำคัญของกรณีนี้ คือ คนพิการไม่สามารถเข้าถึงบริการของรัฐได้เช่นคนปกติ จึงต้องมีวิธีการพิเศษที่ทำให้คนพิการเข้าถึงบริการได้โดยง่ายและเป็นธรรมแก่คนพิการ เช่น กรณีกรุงเทพมหานครจัดลิฟต์ให้คนพิการที่สถานีรถไฟ BTS หรือมีทางเท้าที่มีทางลาดให้คนพิการที่นั่งรถเข็นสามารถขึ้น-ลงทางเข้าได้โดยง่าย เป็นการอำนวยความสะดวกให้คนพิการถือว่าเป็นการปฏิบัติต่อบุคคลที่มีสาระสำคัญแตกต่างกัน โดยไม่เหมือนกันถือว่าเป็นการเลือกปฏิบัติ

- ๔ -

กรณีการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของไทยในปัจจุบัน

๑. กรณีชาวอุยกูร์ที่ลี้ภัยจากจีน

กลุ่มชนพื้นเมืองของมณฑลซินเจียง คือ ชาว “อุยกูร์” ซึ่งเป็นกลุ่มคนมุสลิมที่มีลักษณะชาติพันธุ์ ภาษา และวัฒนธรรมเป็นพวกเติร์ก อันแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากชาวจีนที่ เป็นผู้ปกครองและเป็นกลุ่มพันธุ์ใหญ่ที่ครอบครองดินแดนส่วนที่เหลือของจีน การดำรงอยู่ของชาวอุยกูร์นี้เองที่ทำให้ซินเจียงกลายเป็นมณฑลเดียวของประเทศจีนที่มีชาวมุสลิมเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ ซินเจียงถูกผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของจีนตั้งแต่ช่วงคริสต์ศตวรรษที่ ๑๙ หลังจากพรรคคอมมิวนิสต์สามารถเปลี่ยนแปลงการปกครองของประเทศจีนได้สำเร็จในปี พ.ศ.๒๔๙๒ (ค.ศ.๑๙๔๙) มณฑลซินเจียงก็มีสถานะเป็น “เขตปกครองตนเอง” ของสาธารณรัฐประชาชนจีนในมุมมองของรัฐบาลกลางพรรคคอมมิวนิสต์ที่ปักกิ่ง ซินเจียงเป็นส่วนหนึ่งของจีนตลอดมา โดยรัฐบาลได้มองข้ามความแตกต่างทางวัฒนธรรมที่ใหญ่โตมหาศาลอันเกิดขึ้นจากการที่มณฑลแห่งนี้ได้หลอมรวมตนเองเข้ากับดินแดนเอเชียกลางและรัฐต่าง ๆ ของชาวเติร์กมาโดยตลอด และจนกระทั่งปัจจุบันนี้ชาวอุยกูร์ส่วนใหญ่ในซินเจียงก็ยังมีวิถีชีวิตที่พวกเขา มีความเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมกับชาวเติร์กทางด้านตะวันตกมากกว่ารัฐบาลกลางที่ปักกิ่งทางด้านตะวันออก แต่รัฐบาลกลางของจีนก็พยายามกลืนกลายชาวอุยกูร์ในมณฑลซินเจียงด้วยนโยบายการส่งชาวจีนจำนวนมากเข้าไปอยู่อาศัยในมณฑลดังกล่าว จากที่ในปี พ.ศ.๒๕๔๖ (ค.ศ.๑๙๕๓) มีชาวจีนอยู่ในซินเจียงเพียง ๕ แสนคน แต่ในปี พ.ศ.๒๕๕๓ (ค.ศ.๒๐๑๐) กลับมีชาวจีนในมณฑลแห่งนี้เพิ่มมากขึ้นเป็น ๗.๕ ล้านคนหรือถือเป็นร้อยละ ๔๒ ของประชากรจำนวน ๑๘ ล้านคนในมณฑล นอกจากนั้นชาวจีนยังกลายเป็นกลุ่มคนส่วนใหญ่ของเมืองอูรูมชีเมืองเอกของเขตปกครองตนเองซินเจียงเสียด้วย และยิ่งชาวจีนในซินเจียงมีจำนวนเพิ่มมากขึ้นเท่าใดชาวอุยกูร์ก็ยิ่งพยายามขบขันอัตลักษณ์ของตนเองมากขึ้น ส่งผลให้เยาวชนชาวอุยกูร์รุ่นหลังเคร่งครัดในหลักการของศาสนาอิสลามยิ่งกว่าคนรุ่นพ่อแม่ นอกจากนี้พวกเขายังหันมาเรียนภาษาอารบิกกันมากขึ้น ซึ่งนี่เองถือเป็นการประกาศว่าอัตลักษณ์ของชาวอุยกูร์นั้นมีความผิดแผกแตกต่างไปจากอัตลักษณ์ของชาวจีนอันตั้งแต่ในระดับรากฐาน แม้ชาวอุยกูร์ในเมืองมณฑลซินเจียงอย่างอูรูมชี อาจจะเริ่มมีวิถีชีวิตประจำวันคล้ายตามแบบชาวจีนอันเป็นชนกลุ่มใหญ่ของเมืองและหันมาหาเรื่องราวทางโลกย์ในสังคมสมัยใหม่มากขึ้น แต่สำหรับเมืองบริเวณชายแดนที่อยู่ติดกับดินแดนเอเชียกลางแล้ว รัฐบาลกลางของจีนยังต้องจัดส่งกำลังทหารเข้าไปควบคุมกิจกรรมทางการเมืองและบรรดา

อิหม่ามในมัสยิดต่าง ๆ ของเมืองเหล่านั้นอย่างเข้มงวดกวดขัน เนื่องจากรัฐบาลเห็นว่าตนเองกำลังเผชิญหน้าอยู่กับ ขบวนการแบ่งแยกดินแดนที่เติบโตมากขึ้น ชาวอุยกูร์จึงละทิ้งบ้านเรือนหนีการกดขี่ของรัฐบาลจีนเข้ามาอาศัยอยู่ใน ประเทศไทย เพื่อเดินทางต่อไปประเทศที่สามแต่รัฐบาลไทยดำเนินการด้วยการส่งตัวชาวอุยกูร์ให้กับประเทศจีน จึงเท่ากับว่าประเทศไทยได้ละเมิดสิทธิมนุษยชนเพราะการส่งชาวอุยกูร์ให้ทางการจีนเท่ากับส่งเขาไปตาย เพราะเงิน ไม่ได้สนใจเรื่องการเคารพสิทธิมนุษยชนการเคารพในการนับถือศาสนา ซึ่ง “อุยกูร์” เขามีปัจจัยทางศาสนา ปัจจัย ทางเชื้อชาติจนทำให้เขาไม่สามารถที่จะรับรัฐบาลจีนเขาจึงลุกขึ้นมาต่อสู้ ทั้งนี้สำนักงานข้าหลวงใหญ่ผู้ลี้ภัยแห่ง สหประชาชาติ (ยูเอ็นซีอาร์) ได้ออกแถลงการณ์ต่อกรณีที่ประเทศไทยส่งผู้ลี้ชาวอุยกูร์กลับไปยังประเทศจีน ซึ่งมีทั้ง

- ๕ -

ผู้หญิงและเด็กรวมอยู่ด้วย แม้ว่าบุคคลเหล่านั้นไม่ต้องการเดินทางกลับจีนก็ตามในแถลงการณ์ของยูเอ็นเอชซีอาร์ ระบุว่าในกรณีดังกล่าวทางยูเอ็นเอชซีอาร์ได้ติดตามเหตุการณ์นี้ และได้เข้าพุดคุยกับผู้แทนรัฐบาลไทยเพื่อขอให้ ไทยยืนยันว่าจะจัดการกับปัญหานี้ตามหลักกฎหมายสากลและผู้ลี้ภัยจะยังได้รับการคุ้มครอง การที่ไทยส่งผู้ลี้ภัย กลับไปยังประเทศจีนถือเป็นการละเมิดกฎหมายสากลไทยต้องทำการสืบสวนและเคารพหลักการพื้นฐานในการให้ ความช่วยเหลือและเคารพความต้องการของบุคคลเหล่านั้น

๒. กรณีชาวโรฮิงจาอพยพจากเมียนมา

ผู้อพยพชาว “โรฮิงญา” หรือ โรฮิงจา กลุ่มชาติพันธุ์อันน่าเวทนาบ้างก็ว่ามาจากเมียนมา บ้างว่ามาจากบังคลาเทศ กลุ่มชาติพันธุ์ไร้แผ่นดินที่ขณะนี้ตกอยู่ในภาวะวิกฤตเนื่องจากถิ่นฐานที่อยู่อาศัย จนกระทั่งบานปลายกลายเป็นปัญหาใหญ่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในการลักลอบเดินทางลี้ภัยไปยัง ประเทศที่สาม เนื่องจากไม่เป็นที่ต้องการจากปัญหาความแตกต่างทางเชื้อชาติและศาสนาในช่วงปลายปีที่ผ่านมา ผู้อพยพชาวโรฮิงจาจากเมียนมานับหมื่นคนอพยพออกจากเมียนมาและบังคลาเทศส่วนใหญ่อาศัยอยู่ทางตอนเหนือ ของรัฐยะไข่หรืออาระกันทางตะวันตกของเมียนมา ต่อมาได้รับความช่วยเหลือออกจากชายฝั่งอินโดนีเซียและ ถูกไล่เลียงมาอาศัยอยู่ในมาเลเซีย โดยผู้ลี้ภัยเหล่านี้เลือกประเทศไทยเป็นสื่อกลางเพื่อเดินทางไปยังประเทศที่สาม กล่าวคือ มาเลเซียและอินโดนีเซีย ซึ่งเป็นดินแดนที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นดินแดนของชาวมุสลิมอย่างแท้จริง ชาวโรฮิงจา คือ คนกลุ่มน้อยชาวมุสลิมที่อาศัยอยู่ในเมียนมาพวกเขาต้องทนทุกข์ระทมมานานในการถูกเลือกปฏิบัติ ประหัตประหารในลักษณะของทาสหรือพลเมืองชั้นสอง และเนื่องจากพื้นที่ประชาชนชาวเมียนมาส่วนใหญ่ ในประเทศเป็นพุทธศาสนิกชน รัฐบาลมีการตีตราให้ชาวโรฮิงจาว่า ๑,๓๓๐,๐๐๐ ราย เป็นบุคคลไร้สัญชาติที่เข้ามา ตั้งถิ่นฐานอย่างผิดกฎหมายและต้องตกอยู่ในภาวะถูกกดขี่ ละเมิดสิทธิมนุษยชน รวมทั้งมีข่มขู่จากผู้ที่เคร่งครัด ต่างศาสนาและเจ้าหน้าที่จากกองทัพมาพวกเขาเลือกเพียงสองทาง คือ ถูกประหัตประหารหากยื่นกราน จะอยู่ในเมียนมาต่อไปหรือลี้ภัยทำให้ต้องอพยพอาศัยอยู่ในเรืออย่างไรแผ่นดิน องค์การสหประชาชาติหรือนิยามให้ กลุ่มโรฮิงจาเป็นมวลชนผู้ลี้ภัยที่ถูกข่มเหงมากที่สุดในกลุ่มหนึ่งและไม่มีท่าทีปัญหาดังกล่าวจะทุเลาเบาบางลง ช้าร้ายยังคงทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ

๓. กรณีการใช้แรงงานทาสบนเรือประมงไทย

ในระหว่างปี พ.ศ.๒๕๕๕ ถึงปัจจุบันการใช้แรงงานทาสและการละเมิดสิทธิมนุษยชน เรือประมงอวนลากบนเรือประมงไทยที่ดำเนินการโดยเจ้าของเรือประมงคนไทยและผู้ประกอบการจัดส่งผลิตภัณฑ์ อาหารทะเลให้กับซูเปอร์มาร์เก็ตขนาดใหญ่และบริษัทแปรรูปอาหารทะเลทั่วโลก ได้กลายเป็นประเด็นในไทยและ เป็นที่สนใจของสังคมโลก ซึ่งทำให้ผู้บริโภคเริ่มหันมาตั้งคำถามว่าอาหารทะเลที่เรากินอยู่นั้นมีส่วนทำให้เกิด การละเมิดสิทธิมนุษยชนหรือไม่ แต่อีกประเด็นหนึ่งนอกเหนือจากปัญหาแรงงานทาสในห่วงโซ่การผลิตอาหารทะเล ที่เราอาจยังไม่รู้คือการประมงเกินขนาดอันเนื่องมาจากอุตสาหกรรมประมงที่เน้นการจับปลาปริมาณมากด้วย

เครื่องมือประมงแบบทำลายล้าง ซึ่งเป็นต้นเหตุของปัญหาต่าง ๆ ทั้งแรงงานทาส ปลาที่เหลือน้อยลงจนใกล้หมด

- ๖ -

ไปจากท้องทะเล รวมถึงทำให้ผู้บริโภคกลายเป็นผู้สร้างบาดแผลให้กับท้องทะเลและแรงงานโดยไม่รู้ตัว เบื้องหลังอาหารทะเลผลพวงจากการประมงเกินขนาดคือปัญหาแรงงานทาสที่เกิดขึ้นควบคู่กับการประมงผิดกฎหมาย ขาดการรายงานและไร้การควบคุม โดยเรือประมงที่ไม่สนใจต่อปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้นก็ได้ใส่ใจว่าการประมงที่ทำอยู่นั้นส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศอย่างร้ายแรงหรือละเมิดกฎหมายใดบ้างของการประมงหนึ่งในวิธีหลบซ่อนการประมงที่ผิดกฎหมายของตนและยืดเวลาที่เรือประมงจะอยู่ในน่านน้ำได้ โดยที่การส่งสินค้าจากประเทศ A ผ่านพรมแดนประเทศ B ไปยังประเทศ C โดยมีการขนถ่ายสินค้าในประเทศ B ในเขตปลอดภาษีหรือถ่ายลำไปยังพาหนะลำเลียงอื่น แต่ไม่ผ่านพิธีการศุลกากรของประเทศ เช่น ปัญหาที่เกิดขึ้นในทะเลเขตน่านน้ำอินโดนีเซีย โดยเรือประมงเถื่อนของไทยหรือเรือจดทะเบียนถูกต้องจะขนถ่ายสินค้าจากเรือแม่ที่จอดรอการขนถ่ายปลากลางทะเลจากเรือประมง หลังจากนั้นจะนำปลาหน้มาแปรรูปและขนส่งไปยังท่าเรือของบริษัทแปรรูป โดยปลาเหล่านั้นไม่ถูกจดบันทึกและรายงานไปยังเจ้าของน่านน้ำ เพื่อหลีกเลี่ยงการเสียค่าธรรมเนียมการจับให้กับประเทศเจ้าของน่านน้ำก่อให้เกิดปัญหาอื่น ๆ ตามมา เช่น การจับปลาที่ไม่ใช่ปลาเป้าหมายขึ้นมา (By catch) ซึ่งมีปลาที่ยังเป็นขนาดเล็กและปลาที่ใกล้สูญพันธุ์อย่าง ฉลาม เต่าทะเล และอื่น ๆ วิธีนี้เรียกว่า Transshipment การเปลี่ยนถ่ายสินค้าและน้ำมันกลางทะเลนี้เองที่เอื้อให้เกิดแรงงานทาส เนื่องจากแรงงานจะถูกบังคับให้อยู่กลางทะเลนานขึ้น ซึ่งบางครั้งอาจนานเกินหนึ่งปีปัญหาเกิดจากการควบคุมตรวจสอบของภาครัฐผ่านเอกสารเท่านั้นซึ่งไม่ทั่วถึงเอื้อต่อการทำผิดกฎหมายประกอบกับผลประโยชน์จำนวนมหาศาลที่ได้จากท้องทะเลนั้นเข้ายวนให้เกิดการกระทำการละเมิดสิทธิพื้นฐานของแรงงานขึ้น ชีวิตของแรงงานทาสในอุตสาหกรรมประมงเชิงพาณิชย์นั้นต้องเผชิญกับชะตาชีวิตที่แย่มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชน การบังคับให้ใช้แรงงาน และแม้แต่การฆาตกรรม ซึ่งการหลบหนีและขอความช่วยเหลือจากกลางทะเลนั้นแทบจะเป็นไปไม่ได้เลยแม้ว่าปัญหาแรงงานทาสนี้จะเกิดขึ้นมานาน แต่เพิ่งจะได้รับความสนใจจากสื่อมวลชนโดยนักข่าวได้พูดคุยกับหนึ่งในแรงงานที่ถูกละเมิดสิทธิหนึ่งในผู้รอดชีวิตจากธุรกิจการค้ามนุษย์ที่ทำให้เขาต้องตกเป็นแรงงานทาสบนเรือประมงสัญชาติไทยในน่านน้ำอินโดนีเซียเป็นเวลานานกว่า ๔ ปี เขาเปิดเผยประสบการณ์ชีวิตอันเลวร้ายในอดีตที่ไม่มีวันลืมว่าเขาถูกนายหน้าหลอกด้วยการหวานล่อมว่างานที่เสนอนั้นเป็นงานดีให้ผลตอบแทนสูง แต่เมื่อเขาไปยังอาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งซึ่งทำให้เขารู้ตัวว่ากำลังโดนหลอก เขาถูกขังรวมกับคนที่ถูกหลอกมาราวร้อยชีวิต และถูกส่งตัวไปทำงานบนเรือประมงทางตอนใต้ของประเทศไทย ซึ่งผ่านไปสักระยะเขาจึงตัดสินใจไปทำงานบนเรือในน่านน้ำประเทศอินโดนีเซียด้วยแรงจูงใจของค่าตอบแทนที่จะได้ถึงปีละกว่าแสนบาท แต่การตัดสินใจไปทำงานบนเรือในน่านน้ำประเทศอินโดนีเซียด้วยแรงจูงใจของค่าตอบแทนที่จะได้ถึงปีละกว่าแสนบาท แต่การตัดสินใจในครั้งนี้คือความผิดพลาดครั้งใหญ่ นอกจากไม่ได้รับค่าตอบแทนอย่างที่ควรจะเป็นแล้วยังต้องทำงานหนักมากบางช่วงอาจต้องทำงานติดต่อกันเป็นเวลา ๔๘ ชั่วโมง โดยไม่หยุดพักแม้กระทั่งเวลาเจ็บป่วย อาหารการกินบนเรือบางมื้อเป็นแค่ปลาทะเลต้มกับน้ำธรรมดาเท่านั้นขณะนี้ประเทศไทยกำลังเผชิญหน้ากับวิกฤตปัญหาการค้ามนุษย์ขั้นรุนแรงจนกระทั่งถูกลดอันดับให้ประเทศไทยอยู่ในบัญชีกลุ่ม Tier 3 เป็นกลุ่มประเทศที่ดำเนินการไม่สอดคล้องกับ

- ๗ -

มาตรฐานขั้นต่ำของกฎหมายสหรัฐอเมริกาและไม่มีพยายามแก้ไขปัญหาคือถือเป็นลำดับที่ต่ำสุดหลังจากที่ประเทศไทยถูกจัดให้อยู่ในกลุ่ม Tier 2 Watch List เป็นเวลาติดต่อกันสี่ปี และล่าสุดคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน

ยุโรปเตือนประเทศไทยอย่างเป็นทางการเรื่องการขาดมาตรการที่เพียงพอในการต่อสู้การประมงผิดกฎหมาย ไม่มี การรายงานและขาดการควบคุม (IUU) และใช้เวลา ๖ เดือนในการดำเนินแผนปฏิบัติการแก้ไขปัญหาการประกาศ ของสหภาพยุโรปเป็นผลมาจากความล้มเหลวของประเทศไทยต่อการจัดการกับการทำประมงที่ผิดกฎหมาย การทำลายสิ่งแวดล้อม ปัญหาแรงงานทาส การประมงเกินขนาดที่ผิดกฎหมายและใช้เครื่องมือทำลายล้างที่มี ผลกระทบกับมนุษย์และท้องทะเลนั้นยังเป็นเรื่องที่คนกินอาหารทะเลส่วนใหญ่ยังคงไม่รู้ แต่เมื่อรู้ถึงปัญหาแล้ว ผู้บริโภคทุกคนจะเป็นตัวแปรสำคัญในการเปลี่ยนแปลงอนาคตของท้องทะเลและยุติการละเมิดสิทธิมนุษยชนได้

การแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง

การแก้ไขปัญหาการละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงที่มีสาเหตุจากกรณีของ ชาวอุยกูร์ที่ลี้ภัยจากจีน กรณีชาวโรฮิงจาอพยพจากเมียนมาและกรณีการใช้แรงงานทาสบนเรือประมงไทย ถือว่า เป็นเรื่องสำคัญและมีรากฐานของปัญหาที่ต้องได้รับความร่วมมือจากนานาชาติ รัฐบาล และสังคม ด้วยแนวความคิดดังนี้

๑. การให้สิทธิ เสรีภาพในความเป็นพลเมืองของทุกชาติอย่างเท่าเทียมกัน

การให้สิทธิเสรีภาพเกี่ยวกับการที่สามารถเรียกร้องความต้องการขั้นพื้นฐานจากรัฐในฐานะ ที่เป็นราษฎรของรัฐเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งรัฐมีหน้าที่ให้การสนองตอบในรูปของบริการสาธารณะถือเป็นสิทธิที่จะเรียกขอ ได้ จะรับเอาได้ หรือเป็นสิทธิที่ตามมากับตัวโดยที่งอกขึ้นมาจากความเป็นพลเมืองหรือเป็นราษฎรของรัฐ โดยที่รัฐ ไม่อาจจะปฏิเสธความรับผิดชอบหรือความช่วยเหลือด้วยการเพิกเฉยไม่กระทำการตอบสนองตามความเรียกร้อง ต้องการของประชาชน ซึ่งรัฐมีหน้าที่ให้ความคุ้มครองได้ เช่น สิทธิในการรับการศึกษา สิทธิของผู้บริโภค เสรีภาพ ในการรวมตัวเป็นหมู่คณะ สิทธิการรับบริการสาธารณสุข สิทธิส่วนร่วมกับรัฐและเสรีภาพในการชุมนุม เป็นต้น สิทธิเสรีภาพในความเป็นพลเมืองจึงเป็นสิทธิของพลเมืองที่ไม่จำเป็นว่าทุกคนจะต้องได้รับประโยชน์เท่ากัน แต่หาก เป็นสิทธิอะไรของใครก็เป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องรับผิดชอบในการสนองตอบต่อการสิทธินั้น ในกรณีที่เกิดขึ้น ในไทย จีน และเมียนมา รัฐจำเป็นต้องส่งเสริมสิทธิ เสรีภาพในความเป็นมนุษย์เป็นสิทธิเสรีภาพเกี่ยวกับชีวิต ร่างกาย ความคิด จิตใจ และความเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งถือเป็นสิทธิจะอยู่ จะเป็น หรือเป็นสิทธิที่ติดมากับตัว ของประชาชนทั้งหลายตั้งแต่เกิดมาเป็นคน โดยที่รัฐไม่อาจปฏิเสธความเป็นคนและศักดิ์ศรีความเป็นคนของ ประชาชนด้วยการกระทำที่เป็นการล่วงล้ำเกิน คุกคาม หรือละเมิดได้ เช่น การไม่ถูกลงโทษด้วยวิธีโหดร้าย ไร้มนุษยธรรม การมีเสรีภาพในเคหสถานส่วนตัว เสรีภาพการเดินทาง การนับถือศาสนา การสื่อสาร คมนาคม การแสดงความคิดเห็น การมีกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สิน และการเลือกถิ่นที่อยู่ เป็นต้น รัฐไม่อาจเข้าไปแทรกแซงให้เกิด ความแตกต่างหรือสูญเสียสิทธิอันเป็นเสมือนองค์ประกอบของชีวิต จิตใจ และร่างกายนั้นได้ ดังนั้นสิทธิเสรีภาพ ในความเป็นมนุษย์จึงเป็นสิทธิของคนที่ไม่ให้รัฐกระทำซึ่งอาจเรียกสิทธิแบบนี้ได้ว่าเป็นสิทธิที่เป็นปฏิปักษ์กับรัฐ

๒. การส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

การส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและส่งเสริมแนวนโยบายอย่างกว้าง ๆ ด้านประชาธิปไตยและสิทธิมนุษยชน โดยประชาชนในแต่ละประเทศต้องได้รับการศึกษารัฐต้องส่งเสริมการเรียน การสอนประชาธิปไตยในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยให้มีพื้นฐานเดียวกัน มีความเข้าใจในประชาธิปไตยที่ไม่ได้ หมายถึงเพียงแค่การเลือกตั้งเพื่อเลือกผู้นำแต่ยังหมายถึงประชาชนที่มีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น เสรีภาพของสื่อ ระบบศาลที่เป็นอิสระ และสถาบันที่สามารถสนองตอบและมีความโปร่งใสรับผิดชอบต่อประชาชนทุกคนและ ปกป้องสิทธิของประชาชนอย่างเสมอภาคและเที่ยงธรรม เน้นถึงความเชื่อมโยงอันสำคัญระหว่างการพัฒนา

ประชาธิปไตยกับสิทธิมนุษยชน โดยได้เน้นหลักสำคัญของประเด็นต่าง ๆ เช่น การทุจริตเป็นเรื่องผิดกฎหมาย ไปจนถึงการตระหนักในสิทธิขั้นพื้นฐานของความเป็นมนุษย์ รัฐบาลทุกประเทศต้องเคารพสิทธิมนุษยชนสากล ตามปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติตามพันธกรณีภายใต้สนธิสัญญาว่าด้วยสิทธิมนุษยชน อีกทั้งต้อง ยึดมั่นในพันธกรณีภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ โดยพันธกรณีเหล่านี้ประกอบด้วย การไม่ทรมานผู้อื่น การไม่ควบคุมตัวและการไม่กักขังหรือลงโทษผู้มีความคิดที่แตกต่างโดยพลการ หรือการสังหารเพราะการเมือง ประชาคมโลกต้องพิจารณาการหลอกลวงของคนที่ปฏิเสธหรือละทิ้งความรับผิดชอบ และควรให้ผู้ละเมิดสิทธิ รับผิดชอบในสิ่งที่ได้กระทำลงไป การร่วมมือกับประเทศอื่น ๆ ในประเด็นเหล่านี้ต้องมีหลักการและปฏิบัติอย่าง จริงจังจะทำให้สิทธิมนุษยชนเป็นความจริงสำหรับมนุษยชน แนวปฏิบัติอย่างมีหลักการนี้เริ่มด้วยการประเมิน สถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนตามความจริงและประเมินว่าการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั้นเป็นผลมาจากการจงใจกดขี่ ของรัฐบาล การที่รัฐบาลไม่สามารถหรือไม่ตั้งใจที่จะเผชิญหน้ากับปัญหาหรือเป็นการผลพวงของทั้งสามกรณี ความร่วมมือกับนักเคลื่อนไหวทางสังคมและองค์กรอิสระในประเทศไทย เมียนมา และจีน ต้องส่งเสริมสิทธิ มนุษยชนและประชาธิปไตยได้ข้อสมมติฐานที่ว่าเราต้องแสวงหาสิทธิมนุษยชนร่วมกันด้วยสันติวิธี

๓. แก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์

กฎหมายเชิงป้องกันและการขับเคลื่อนให้กฎหมายมีการบังคับใช้โดยเฉพาะการตรวจและ คุ่มครองแรงงานที่เจ้าหน้าที่รัฐต้องดูแลทั้งแรงงานต่างด้าวและแรงงานไทย และมีความจำเป็นต้องสร้างความรู้ ความเข้าใจให้แก่ นายจ้างและนายทุน เพื่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติตามกฎหมาย รวมถึงการดูแลคุ้มครอง สิทธิให้แรงงานต่างด้าวซึ่งไม่รู้ภาษาไทย เช่น การจัดให้มีล่ามช่วยในการสื่อสาร การจัดทำเอกสารเป็นภาษาของ แรงงานต่างด้าวเพื่อให้เกิดการรับรู้สิทธิที่จำเป็นและขอรับความช่วยเหลือได้ การลดการใช้แรงงานผิดกฎหมายและ การจัดทำกลไกในการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์เป็นเรื่องสำคัญที่ทำให้ผู้ประกอบการไม่สามารถจะ อ้างว่าขาดแคลนแรงงาน ไม่มีกำไร จึงต้องบังคับใช้แรงงานหรือใช้แรงงานจากการค้ามนุษย์ นายจ้างและนายทุน ต้องไม่สามารถอ้างเหตุผลใด ๆ อีกต่อไป ผู้ประกอบการประมงต้องเป็นผู้ปฏิบัติตามหลักนิติธรรมเป็นการนำไปสู่ การไม่ละเมิดสิทธิมนุษยชนได้อย่างยั่งยืน ปัญหาการค้ามนุษย์เป็นปัญหาในระดับชาติประเทศไทยต้องพร้อมให้ ความร่วมมือกับประเทศต้นทาง ปลายทางและองค์กรระหว่างประเทศในการให้ความคุ้มครองมนุษย์ทุกเพศทุกวัย

ต้นตอของปัญหาค้ามนุษย์ที่สำคัญมาจากความยากจนรายได้ของประชากรที่ไม่ทัดเทียมกันเป็นความเหลื่อมล้ำทาง สังคม ดังนั้นต้องมีการปรับปรุงภาคเศรษฐกิจให้ประเทศยากจน ซึ่งประเทศมหาอำนาจต้องยอมรับและเมื่อมี การเจรจาตกลงการค้า การออกกฎหมาย กำหนดระเบียบต่าง ๆ จะต้องมีความเป็นธรรมเพราะประเทศที่มีรายได้ น้อยย่อมเสียเปรียบ การจัดระเบียบแรงงานต่างด้าวและแรงงานไทย ให้เข้าสู่ระบบได้รับการคุ้มครองตามหลักสิทธิ มนุษยชน รวมทั้งการพัฒนาฝีมือแรงงานและยกระดับทักษะฝีมือให้เท่าทันเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป ลดการใช้ แรงงานมนุษย์เพื่อรองรับอุตสาหกรรมที่เพิ่มจำนวนมากขึ้นย่อมช่วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ให้มี ผลสัมฤทธิ์สร้างความสุขให้มนุษย์ในอนาคตต่อไป

สรุป

การละเมิดสิทธิมนุษยชนที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงเป็นเรื่องที่ต้องได้รับการแก้ไขโดยความร่วมมือของสังคมในทุกระดับ มนุษย์ทุกคนต้องได้รับสิทธิเสรีภาพรัฐจะต้องการให้สิทธิเสรีภาพในความเป็นพลเมืองของทุกชาติอย่างเท่าเทียมกัน และแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ ลดปัญหาความยากจนของพลเมืองในประเทศ และส่งเสริมการปฏิบัติที่เท่าเทียมกันจากรัฐหรือการไม่เลือกปฏิบัติ เว้นแต่การเลือกปฏิบัติเพื่อช่วยเหลือให้ผู้เสียเปรียบ ผู้ด้อยโอกาส ได้รับสิทธิโอกาสเท่าเทียมกับคนอื่นได้ ซึ่งถือเป็นสิทธิที่มีจะเหมือนหรือเป็นสิทธิเสรีภาพที่ดำรงอยู่นอกตัวของประชาชน โดยที่รัฐไม่อาจปฏิเสธความเป็นกลางหรือความเป็นธรรมด้วยการละเลยเพิกเฉยไม่ยื่นมือเข้าไปช่วยหรือยับยั้งโอกาสอันพึงมีพึงได้ให้กับประชาชนได้รับอย่างเสมอภาคเท่าเทียมกัน โดยที่ไม่มีใครได้เปรียบเสียเปรียบเพราะความแตกต่างตามธรรมชาติและเพราะการกระทำหรือละเว้นการกระทำของรัฐที่ไม่เท่าเทียมกัน เช่น การเสมอกันในกฎหมาย การไม่ถูกเกณฑ์แรงงาน การได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะ การได้รับความคุ้มครองโดยรัฐและสิทธิได้รับความช่วยเหลือจากรัฐ เป็นต้น เป็นสิทธิที่จะมีจะเหมือนหรือเป็นสิทธิเสรีภาพที่ดำรงอยู่นอกตัวของประชาชนก็เพราะเป็นสิทธิที่ช่วยชดเชยความแตกต่างตามธรรมชาติของคนให้ได้รับโอกาสและศักยภาพใหม่เพิ่มขึ้น โดยที่รัฐเป็นฝ่ายช่วยเสริมสร้างหรือเกื้อหนุนให้มีความเสมอเหมือนกัน โดยที่ไม่จำเป็นว่าทุกคนจะต้องได้รับประโยชน์ที่เท่ากันจากการได้รับสิทธินั้น

บรรณานุกรม

รัฐสภาไทย. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.๒๕๕๐.

การคุ้มครอง ต้องแก้ที่ความยากจน “เน้น” บังคับใช้กฎหมายจริงจัง

<http://www.ryt9.com/s/govh/2179349>

สิทธิมนุษยชนในศาสนาอิสลาม

<http://www.islammore.com/main/content.php?page=sub&category=61&id=973>

รายงานการปฏิบัติด้านสิทธิมนุษยชนประจำปี พ.ศ.๒๕๕๒ สถานทูตสหรัฐ ประจำกรุงเทพฯ.

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย กษิติประดิษฐ์, “สิทธิมนุษยชน Human Rights (LW 446)” กรุงเทพฯ :

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ณัฏฐนัท เลี้ยวไพโรจน์. ๒๕๕๔. หนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน หน้าที่พลเมือง วัฒนธรรม และการดำเนินชีวิตในสังคม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ บริษัทพัฒนา คุณภาพวิชาการ (พว.) จำกัด.

โกวิท วงศ์สุรวัฒน์. หลักรัฐศาสตร์. คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช. ๒๕๑๗. ความคิดอิสระ : รวมบทความทางการเมืองระหว่างปี ๒๕๑๑-๒๕๑๖. กรุงเทพฯ : พิษณุ

ศักดิ์สุนทร ขาวลาจันทร์. เอกสารประกอบการบรรยายรายวิชาแนวคิดและทฤษฎีการปกครอง ท้องถิ่น. ม.ป.ท.